

cartas

No aniré a la vaga general

Jo no aniré a la vaga, i no perquè estigui d'acord amb la gestió que el govern espanyol ha fet de la crisi, no perquè estigui d'acord amb la reforma laboral, no perquè estigui d'acord amb l'augment de l'IVA, no perquè estigui d'acord amb les previsible reformes del sistema de pensions i del sistema de cobertura de la sanitat pública que se'n enuncia, no perquè estigui d'acord amb el percentatge d'atur que tenim. Sinó perquè no estic d'acord amb una vaga més d'oportunitat política que de reivindicació de

drets, no perquè és una vaga que arriba tard, una vaga que ha estat intencionadament ajornada pels sindicats en pro dels seus interessos sindicalistes en la negociació amb el govern de l'Estat.

Aquesta vaga s'hagués hagut de convocar abans, quan el seu seguiment massiu hagués tingut influència en la presa de decisions de la política econòmica del Govern, en l'adopció de reformes eficients si eficaces del sistema productiu espanyol, quan hagués estat una acció de protesta davant d'un nivell d'atur inacceptable per l'economia espanyola, quan hagués servit per dirigir les mesures anticrisi del país més enllà de la retallada de drets socials i laborals dels espanyols, quan hagués estat una veritable mesura de càstig a un govern que ha actuat tard i ineficient.

Defenso una vaga com a acció civil de protesta constructiva de drets, no una vaga com acció desesperada i oportunista d'uns sindicats descafeïnats en la lluita de drets laborals.

I ho escriu una funcionària, a la que sí li han rebaixat el sou, que a més a més ha vist reduït el seu poder adquisitiu, una treballadora que tampoc va anar a la manifestació dels treballadors del sector públic, i que malgrat tot creu en el dret de vaga i que el vol exercir, però no quan ho diuen uns sindicats, que fa mesos haguessin hagut de convocar accions de protesta i haver negociat millor els interessos dels treballadors espanyols en pro de l'economia productiva d'aquest país.

Estefania Figuera Novo

SR. EDI

